

retning, som endnu den Dag i Dag er en meget stor og lønnende Forretning, saa vidt Københavns Børs kan vurdere det, saa har han, saa snart han begiver sig ind paa Foretagender for Samfundet, Aktieforetager, Skibbyggeri, Skibsrederi og Maskindrift — 3 store Aktieforetager, han har anlagt — været uheldig og har ikke gavnnet Samfundet. Jeg tror derfor, at Samfundet ikke har nogen Anledning heller til ud fra denne Betragtning at støtte ham i den fortrykte Stilling, han nu maa-ske indtager.

Jeg ender derfor med at rette en alvorlig Appel til den højtærede Minister om ikke at forsvare denne Sag her i Landstinget, og til Landstinget om ikke at acceptere et muligt Forsvar fra Ministerens Side. Jeg tror, at Rigsdagen maa vise denne Sag fra sig. Jeg tror, at Folketinget har slet ikke bemærket denne Sags Vigtighed og derfor er kommet til at støtte den, men at Landstinget, da det er gjort opmærksom derpaa, bør vise den tilbage.

Ordføreren (Rottbøll): Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til det, den ærede Ordfører for Mindretallet (Villars Lunn) sagde.

Maa jeg begynde med Slutningen. Det var Manden Alfred Christensen. Han kommer efter min Mening ikke Sagen ved. Hans Forretninger, enten de have været gode eller daarlige, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet karakteriserede dem, ere ganske ligegyldige for denne Sag, og Flertallet og Lovforslagets Motiver have heller ikke sagt noget om det Punkt. Medens vi sige, at vi have et Billighedshensyn at tage, tager det ærede Medlem Manden frem, som slet ikke kommer Sagen ved, og om hvilken han naturligvis med Rette siger, at han har intet Krav, han har ikke gjort saa meget for Samfundet, at han kan stille sig op som en stor Mand i dette Samfund og derfor skulde have et Krav. Det have vi aldrig talt noget om. Mandens Fortjenester overfor Samfundet komme ikke denne Sag noget ved. — Saa sagde det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale, at det manglede bare, at det skulde siges, at man den Gang i 1894, da man undtog denne Bane fra den almindelige Stilling, gjorde det, fordi Manden var en politisk Modstander. Intet Ord er sagt om det, uden for saa vidt der er slaaet paa det i Mindretallets Betænkning et Sted — jeg tror ikke netop, at Mindretallet bemærker, han er politisk Modstander, men der tales om, at det er en

Dotation til en Privatmand eller saadan noget. Dette have vi ikke talt det mindste om. Man kan sagtens opstille og gendrive saadanne Postulater, som Flertallet aldrig har gjort til sine.

Saa siger den ærede Ordfører for Mindretallet, at Ordføreren i det daværende Landstingsudvalg aldeles ikke har skønnet over Banens Rentabilitet, og at han har udtalt sig uden Ansvar. Hele Ansaret vil det ærede Medlem lægge over paa de Ord, som staa i Betænkningen, eller paa Tinget, og Ordføreren's Udtalelse om en Sag skulde altsaa være ganske uden Ansvar. Jeg finder dog ikke, at det er rigtigt. Jeg vil ikke absolut sige, at alt, hvad en Ordfører siger, kan forpligte Tinget, men at en Ordfører, naar han har udtalt sig, og der ikke fra Tingets Side gøres nogen Indvending mod hans Udtalelse, dog stifter noget Ansvar ved disse Udtalelser, maa dog hævdes.

Saa siger det ærede Medlem, at Banen er bygget for en Privatmand og i Spekulationsøjemed. Det samme gør han opmærksom paa i Betænkningen, at denne Bane burde jo slet ikke være optagen paa Lovforslaget, thi den er bygget af en Privatmand, i en enkelt Mands Interesse. Nu er det for det første efter min Mening en Anklage mod Landstinget den Gang at sige, at det er gaaet med til, at Staten skulde yde et saa væsentligt Bidrag som det, der den Gang blev ydet, for at fremme en Privatmands Interesser. Det er selvfølgelig ikke Tilfældet. Landstinget havde ikke taget denne Bane op paa Loven om private Jernbaner, hvis det ikke havde skønnet, at det var i Samfundets Interesse, at denne Bane kom med. Det har vist ikke den Gang taget særligt Hensyn til Hr. Alfred Christensens eller Papirfabrikkernes Interesser. Ligesom i det hele Mindretallets Betænkning er fuld af, om jeg saa maa sige, ganske ulogiske Paastande, saaledes er det ogsaa her i dette Tilfælde. Det ærede Medlem siger — for det er jo Ordføreren for Mindretallet, der har skrevet Betænkningen —, at dette Andragende fra Hr. Alfred Christensen motiveredes ved, at Overingeniør Ernsts Overslag var fejlt, at Banen ikke havde faaet Statstilskud til Ekspropriation og Materiel, og at den Udsigt til Fordel af Banen, som Andrageren skulde have opnaaet ved at udstykke Nærumgaard, havde han ikke opnaaet, til Dels paa Grund af, at der med Regeringens Sanktion var oprettet en Holdeplads. Saa siger Mindretallet: Heraf fremgaar, til